

Zadeva C-438/09

Bogusław Juliusz Dankowski

proti

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny)

„Šesta direktiva o DDV – Pravica do odbitka vstopnega davka –
Opravljene storitve – Subjekti, ki niso vpisani v register zavezancev
za plačilo DDV – Obvezne navedbe na računu za namene DDV –
Nacionalni davčni predpisi – Izključitev pravice do odbitka
na podlagi člena 17(6) Šeste direktive o DDV“

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. decembra 2010 . . . . . I - 14012

Povzetek sodbe

1. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Odbitek vstopnega davka – Odbitek, ki ga izvede davčni zavezanec, ki ta davek plača za storitve, ki jih opravi drug davčni zavezanec, ki ni registriran za namene tega davka – Zahteva – Račun, ki ga izda ta izvajalec in vsebuje vse zahtevane podatke (Direktiva Sveta 77/388, člena 18(1)(a) in 22(3)(b))*

2. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Odbitek vstopnega davka – Izključitve pravice do odbitka – Pristojnost držav članic, da ohranijo izključitve, ki so obstajale ob začetku veljave Šeste direktive – Nacionalna ureditev, ki izključuje pravico do odbitka davka, ki ga je plačal davčni zavezanec drugemu davčnemu zavezancu, ker ni registriran za namene tega davka – Nedopustnost*

(Direktiva Sveta 77/388, člen 17(6))

1. Člena 18(1)(a) in 22(3)(b) Šeste direktive 77/388 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/18, je treba razlagati tako, da ima davčni zavezanec pravico do odbitka davka na dodano vrednost, plačanega kot vstopni davek za storitve, ki jih opravlja drugi davčni zavezanec, ki ni registriran za namene tega davka, če zadevni računi vsebujejo vse podatke, ki jih zahteva člen 22(3)(b), zlasti tiste, ki so potrebni za identifikacijo osebe, ki je te račune izdala, in vrste opravljenih storitev.

Če oseba, ki opravlja storitve, ne izpolni obveznosti, določene v členu 22(1) Šeste direktive, to ne more zbuditi dvoma o pravici do odbitka, do katere je upravičen prejemnik teh storitev na podlagi člena 17(2) te direktive.

(Glej točke 35, 36 in 38 ter točko 1 izreka.)

Če ima pristojna davčna uprava na voljo podatke, potrebne za ugotovitev, da je davčni zavezanec kot prejemnik zadevnih marketinških storitev zavezan za plačilo davka na dodano vrednost, v zvezi z njegovo pravico do odbitka vstopnega davka ne more določiti dodatnih pogojev, zaradi katerih bi lahko bilo uveljavljanje te pravice popolnoma nemogoče.

2. Člen 17(6) Šeste direktive 77/388 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/18, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki izključuje pravico do odbitka davka na

dodano vrednost, ki ga je plačal davčni zavezanec drugemu davčnemu zavezanecu, ki je opravil storitve, če ta ni registriran za namene tega davka.

skoraj vse blago in storitve in tako odvzamejo bistvo sistemu, uvedenemu z določbami te direktive. Ta pristojnost se zato ne nanaša na splošne izključitve in držav članic ne oprosti obveznosti, da zadostno opredelijo vrsto in namen blaga in storitev, za katere je odbitek izključen.

Kajti pristojnost, ki jo imajo države članice na podlagi člena 17(6) Šeste direktive, ne pomeni neomejene diskrecijske pravice, da iz pravice do odbitka davka na dodano vrednost izključijo vse oziroma

(Glej točki 41 in 47 ter točko 2 izreka.)